

[Kaj Poulsen]

sig om så ganske få personer, som det gør, regner vi med, at der igennem det umenneskelige livssyn, der ligger til grund for hele denne lovgivning om jobtilbud, dog kunne skinne et lille menneskeligt glimt, så vi kunne redde de mennesker, som helt utilsigtet, også fra regeringens side, er blevet ramt af de regler, regeringen har ændret.

Men indtil videre har det vist sig, at regeringen ikke har været til at få i tale. Derfor håber vi, at det, man sagde ved førstebehandling, nemlig at det er utilsigtet, at nogen er kommet på 70 pct.-satsen, også kan virke for dem, der er dårligst stillet af den gruppe, vi her taler om. Vi håber, at behandlingen her vil vise, at det radikale menneskesyn i det mindste kan titte en lille smule frem, når vi taler om jobtilbudsordning, og at vi kan få denne ændring igennem.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Når Socialistisk Folkeparti støtter både lovforslaget og det ændringsforslag, som vi er enige med Socialdemokratiet i, er det ud fra den betragtning, at vi slet ikke burde have en bestemmelse om, at nogen kan komme på graduerede dagpenge.

Det ligger nu ikke lige for at få det afskaffet lige nu i alt fald, men der skal da ikke lyde utak for, at man i hvert fald sikrer, at en gruppe, som kunne risikere at komme på graduerede dagpenge, i hvert fald ikke kan komme det førend efter 1988, og så må vi håbe, at Folketingets sammensætning til den tid er en anden, sådan at vi kan få denne lov afskaffet.

Jeg skal nu ikke undlade at takke arbejdsministeren for en enkelt ting i forbindelse med lovforslaget, og det er det, der er optrykt i betænkningen, og som går ud på, at kommunerne har ret til at give yderligere jobtilbud ud over det ene, som der står om i jobtilbudsloven. Derved kan man nemlig hjælpe de mennesker, som af en eller anden årsag ikke kommer i betragtning. Der skal såmænd ikke ret meget til; det kan f.eks. være et barn, der er sygt, for hvis man er inde i en 7 måneders periode og er i et jobtilbud, kommer man meget nemt i den situation, at man mangler nogle timer i at opnå at være dagpengeberettiget, og det er naturligvis uretfærdigt. Jeg ved godt, at det tidligere var sådan, at disse mennesker kom på bistands-

hjælp, og flere partier har understreget, at det var sådan, og at det nu trods alt er blevet bedre. Jeg håber imidlertid, at det under de langvarige diskussioner, vi både nu og tidligere har haft om lovgivningen, er gået op for de partier, som har sagt dette med, at disse mennesker tidligere kom på bistandshjælp, at det ikke er rigtigt. Det kom de ikke, for kommunerne hjalp dem med et ekstra jobtilbud, sådan at de ikke kom på bistandshjælp, men blev på den dagpengesats, de var på. Nu er de lidt ringere stillet – i og med, at de kommer på graduerede dagpenge.

Men jeg håber, at de ord, ministeren har føjet ind i betænkningen om, at der ikke i forbindelse med loven om uddannelses- og iværksætterydelse sker ændringer i kommunernes mulighed for at yde supplerende beskæftigelse ud over reglerne i arbejdstilbudsloven, vil blive læst og brugt af de A-kasser, som sidder med de ulykkelige mennesker, som ikke er mange i antal, men ikke desto mindre er temmelig ulykkelige, fordi det betyder ret meget at gå fra en sats på 90 pct. af tidligere indtjening ned på 70 pct. – for slet ikke at tale om 55 pct.

Men alligevel vil jeg sige tak til ministeren, fordi han i det mindste har villet være med til at føje de ord ind i betænkningen.

Estrup (RV):

Som flere andre mener også jeg, at der er kommet væsentlige forhold frem under udvalgsarbejdet, men det er måske forståeligt, at vi lægger vægt på noget forskelligt. Jeg mener, det var en interessant oplysning, at der altså ved udgangen af januar måned kun var 53 personer i landet som helhed, som var på nedsatte dagpenge. Det er altså overhovedet en meget lille gruppe, vi arbejder med her, men det forhindrer naturligvis ikke, at lovforslaget har sin åbenbare begrundelse og fornuft.

Dernæst er det, uanset forskellige avisforydender, blevet meget klart understreget, at der ingen sammenhæng er mellem ændringerne i cirkulæret om arbejdstilbudsordningen og den lovgivning om uddannelsestilbud, der nu er gennemført i sommeren 1985. Det synes jeg også det har været godt at få præciseret.

Endelig vil jeg sige om det, som fru Lilli Gyldenkilde var inde på, nemlig spørgsmålet